

CENSURA LIBRORUM

Cur Deus homo.

Hoc opus in Anglia ad Bosonis instantiam S. Anselmus inchoavit; & in Capuana provincia antequam cogeretur Barensi Concilium, perfecit: ut ipse testatur in prefatione, & Edmerus refert l. 2. de ejus vita. Inde consequi necesse est hoc opus prodiisse ante librum de processione Spiritus sancti qui ut probavimus, non nisi post Barensi Concilium scriptus est. Anno itaque 1094. postquam librum de Incarnatione Verbi perfecit, hinc libros S. Anselmus aggressus est, dum per Regis absentiam studiis sanctis rotum se daret, juxta Edm. l. 2. de ejus vita. Ipsos autem complevit in villa Schlarviam quo diverterat anno 1098. & ubi remanere nimio calore compulsus est, donec instaret status dies Concilii videlicet Cal. Octob. istius anni 1098. & non anni 1097. ut ex Edmero demonstravimus in libri de processione Spiritus sancti Censura.

Hos libros Edmerus ipse Beccensi Ecclesiae, cuius erat filius, transcripti: ut testatur S. Anselmus in epistol. quae est 25. lib. 2. Ipsos etiam a Monachis Cantuarie transcribi ad Paschalem II. mittendos rogavit S. Anselmus: si ejus epistolæ credimus, quae est 55. l. 4.

Advertendum etiam est quod in fine cap. 17. libr. 2. dicat Anselmus voluntatem se habere scribendi de Originali peccato: unde consequitur librum de Conceptu Virgin. & Orig. pecc. esse isto posteriore: quod etiam arguitur ex prologo & ex c. 22. istius libri, ubi meminuit librorum, Cur Deus homo.

CENSURA LIBRI

De Conceptu Virginali & originali peccato.

Post Barensi Concilium, Romanamque Syndicatum S. Anselmus, dum Lugduni moraretur expletis libris, Cur Deus homo, hoc opus scriptis ante meditationem de Redemptione Humanæ: ut fidem facit Edmerus lib. 2. de ejus vita. Liquet ergo librum hunc esse compositum anno 1099. quo Conc. Rom. celebratum est sub Urbano II. in f. s. Apparitionis scilicet, S. Michaelis, quod erat terminus induciarum quas in festo Nativitatis Domini post Concilium Barensi, Rex Angliae obtinuerat: juxta Edm. l. 2. hist. novor. huic enim Synodo Romane S. Anselmus interfuit, nec nisi ea peracta Lugdunum repetit, ut ex Edm. ibidem constat: Nec Lugduno difcessit nisi post Regis obitum qui an. 1100. mense Augusto contigit: uno videlicet anno post mortem Urbani II. qui humana exuerat mense Octobri anni praecedentis, ut Edmerus in fine lib. 2. hist. novor. obseruat.

Hic liber aliquando duntaxat inscribitur, de Conceptu Virginali: Sic Cantabrigæ in Ms. 161. Biblioth. publicæ, & in Ms. 217. Collegii Caii, & in Ms. 203. aula Pembrochianæ, & in aliis. Aliquando simpliciter, de Originali peccato, sic Cantabrigæ in Ms. 235. Collegii S. Benedicti,

& aliis quæ videre est in variis lectionibus. Hinc forte error Trithemii distinguenter librum de Virginali Conceptu, a libro de peccato Originali.

In prefatione & in c. 22. istius opusculi S. Anselmus meminit librorum, Cur Deus homo, qui proinde eo sunt antiquiores: illud vero præcessit librum de Concordia præficien. in cuius c. 7. mentionem habet opusculi istius.

Denique in epistola ad Theodosium, quæ est 42. lib. 4. de eo opere scribit: & illud cum libris Cur Deus homo transcribi mandat, ut eos omnes ad Pasch. II. dirigeret. Vide epist. 55. l. 4.

CENSURA DECLARATIONIS

CUJUS DAM

In præcedentem librum.

ET si declaratio hæc in Ms. Sancti Anselmi voluminibus non occurrat, in omnibus tamen illius operum editionibus reperitur. Illius occasionem & argumentum ex ipsamet discere licet. Verum de illius auctore & aetate non aliud scimus nisi quod coetaneus fuerit S. Bernardo Clarevallenzi, quem vocat sui temporis Spiritus S. organum. Unde coetaneum est hanc declarationem esse posteriorem Anselmo, qui dececerat anno 1109. Bernardus vero junior Monachum induit anno 1113.

CENSURA DIALOGI

De Veritate.

Sicutus Anselmus adhuc Prior hunc dialogum scriptis Edmero teste l. 1. de ejus vita: eodem videlicet tempore quo dialogus de casu diaboli, de libertate & de Grammatico. Vide sancti Anselmi prologum ad hunc dialogum, cuius adhuc ipse meminat in c. 5. libri de Conceptu virginali. Eadem proinde sit dialogorum de libero arbitrio & de Grammatico Censura: si addideris quod in c. 4. quæst. 3. de concordia gratiæ &c. mentio fiat dialogi de libero arbitrio.

CENSURA TRACTATUS

De Voluntate.

Sicutus Anselmus l. de Concordia Gratiae cum lib. arb. c. 11. utcumque promisit etiæ insinuæ admodum valetudinis, i.e. aliquando dictiorum de multiplici divisione voluntatis quæ est ulius. Id autem cum nullo in loco attigerit non abs re conjicio ab eo paulo antequam decederet, libellum hunc esse compositum, quem ex Ms. Viator. Cd. 12. edidi; & quidem eo lubentius, quod non modo Anselmi nomen, sed & sententias habet.